

เทศน์เช้า วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ วันนี้วันออกพรรษา ในพระพุทธศาสนาเรา วันสำคัญ วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันเข้าพรรษา การทำบุญใหญ่ วันนี้วันออกพรรษาก็ทำบุญใหญ่ ฟุ้งนี้ก็ตักบาตรเทโวฯ

เวลาพระป่าฯ หลวงตาท่านสอนไว้ ท่านบอกเลยนะ ถ้าต่อไปถ้าเราไม่ทำอุตงค์ฯ ไว้ มันจะมีแต่ตำรา มันจะมีแต่ตัวอักษร อย่างเช่นในปัจจุบันนี้ สติปัฏฐาน ๔ มรรค ๘ มีแต่ตัวอักษร ไม่มีอยู่จริงในหัวใจของสัตว์โลก ไม่มีอยู่จริงหรอก มีแต่ชื่อไม้ นี่ก็เหมือนกัน ท่านบอกให้ทำไว้ๆ ใจ

แล้วสมัยท่านดำรงชีพอยู่นะ “ถ้าไม่ถืออุตงค์ เราจะไม่เข้าไปเหยียบบ ไม่ไ้ลูกศิษย์เรา” ท่านบอกถ้าถืออุตงค์ควัดร อุตงค์ควัดรมันมีอยู่ในตำรับตำรา ตำรับตำราขึ้นมาแล้ว ครูบาอาจารย์เราท่านทำประเพณีปฏิบัติขึ้นมาท่านได้ประโยชน์ของท่านขึ้นมา

เวลาจะเข้าพรรษาขึ้นมา พระจะอธิษฐานอุตงค์ฯ อธิษฐานกตีกาขึ้นมา ก่อนเข้าพรรษามันเป็นว่าพระเราเริ่มตั้งสัจจะว่าจะทำคุณงามความดี แล้วในพรรษานั้นถ้าประเพณีปฏิบัติไปในการประเพณีปฏิบัติ เวลาในพระไตรปิฎก เวลาชมราวาสเขาไปเยี่ยมพระ พระไม่มีในวัดสักองค์หนึ่งเลย ไปฟ้องพระพุทธเจ้าว่าพระทะเลาะกันๆ นะ

เวลาเข้าไปแล้วโยมเขาบอกว่า ถ้าจะหาพระให้เคาะระฆัง เคาะระฆัง พระก็มา พอมาขึ้นมาแล้วพระไม่พูดกันเลย ไปฟ้องพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าบอกนั่นแหละพระที่จะเอาจริงเออจ้ง

ความเออจริงเออจ้งอันนั้นมันต้องอยู่ในที่สงัด ในที่สงบ ในที่วิเวก ถืออุตงค์ฯ อุตงค์ก็เพื่อความสงัด ความวิเวก แต่เพราะด้วยบุญด้วยกุศล เวลาคนทำคุณงามความดี ความดีก็สิ้นของศีลกลั่นของธรรมหอมทวนลม คนก็มาศรัทธามีความเชื่อของเขา นั่นเป็นความเชื่อของเขา

เวลาพระประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาต้องการความสงบสงัดขึ้นมา เวลามันมีผล
กระทบกระทั่งกัน เวลาผลกระทบกระทั่งในพรรษานั้น พอในพรรษานั้นออกพรรษาแล้ว วันนี้วัน
ออกพรรษา วันออกพรรษาเป็นวันมหาปวารณา

เวลาพระเรานะ เวลาคนจะทำงานเขาต้องปฐกถา เขาต้องปฐมนิเทศเพื่อจะทำให้
องค์ภรณ์ไปในทิศทางเดียวกัน พระ เวลา ๑๕ คำ ๑๕ คำต้องลงอุโบสถๆ เวลาลงอุโบสถคือ
เพื่อความสะอาดบริสุทธิ์ของสงฆ์ เวลาสวดปาฏิโมกข์ ใครผิดข้อไหนก็สะกิดไว้ๆ ว่าเดี๋ยวจะปลง
อาบัติๆ

แต่ในปัจจุบันนี้พระฟังภาษาบาลีกันไม่เป็น เขาก็เลยให้ปลงอาบัติไว้ก่อนๆ เวลาอุโบสถ
มันมีความสำคัญ ความสำคัญเพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้แสดงปาฏิโมกข์
เสียเอง แต่สุดท้ายแล้วที่ว่าพระที่ไม่สะอาดบริสุทธิ์เข้ามาอยู่ในสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าไม่แสดงธรรม พอไม่แสดงธรรม พระอานนท์นิมนต์แล้วนิมนต์อีก สุดท้ายแล้ว “ต่อไปนี่
เราจะไม่แสดงธรรม ให้ภิกษุแสดงธรรมกันเถิด ให้ภิกษุไปแสดงปาฏิโมกข์กันเอง”

ในการแสดงปาฏิโมกข์เพื่อความสะอาดบริสุทธิ์ของสงฆ์ เพื่อความมั่นคงของสงฆ์ เพื่อ
ความสะอาดบริสุทธิ์ในหมู่สงฆ์ แต่พอถึงวันออกพรรษาๆ ใครทำความผิดแล้วระลึกได้ ใครคอย
ขอขมาลาโทษกัน สิ่งนั้นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวันปวารณาให้แทนปาฏิโมกข์ได้ นี่พูด
ถึงหมู่สงฆ์ๆ นะ ใช้นี้มันเป็นกติกามันเป็นมาในธรรมและวินัย ถ้าธรรมและวินัยนะ

แต่เวลาครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติมา ในสังคมสงฆ์ๆ ทำไมพระองค์นั้นประพฤติ
ปฏิบัติตัวเลวทราม คนล้อมหน้าล้อมหลังเลย ทำไมพระองค์นั้นปฏิบัติดีดีอยู่ในป่าองค์เดียวไม่มี
ใครรู้จักเลย นี่ไง กระแสสังคมๆ

นี่ก็เหมือนกัน เวลาคนโดยทั่วไปจิตใจของเรามันโดนบีบโดนคั้น เวียนวายตายเกิดใน
วัฏฏะ จิตนี้เวียนวายตายเกิดในวัฏฏะมันได้สร้างคุณงามความดีของมันมา มันได้สร้างบาป
อกุศลของมันมา เวลาครูบาอาจารย์ท่านถึงว่าให้ขอขมาลาโทษ การให้ขอขมาลาโทษเพื่อสำนึก
ผิด สำนึกถึงเวรกรรมของเรา ต่อไปอนาคตนะ มันจะไม่มีเศษเวรเศษกรรมตามไป ถึงให้มันมี
การขอขมากัน การขอขมาต่อไปนี้จะให้มันเป็นความจริงใจ ให้มันออกมาจากใจ ให้มันสำนึก
ผิด

ความสำนึกผิด อยู่ที่ไหนก็ขอขมาลาโทษได้ ไม่ต้องมาจัดเป็นพิธีกรรม ถ้าเป็นพิธีกรรมนะมันแค่พิธี แค่พิธี มันขมาแต่เป็นพิธีไง แต่ใจมันขมาใหม่ ใจมันสำนึกผิดใหม่ ใจมันยอมรับใหม่ ใจมันเป็นจริงหรือไม่ ถ้าไม่เป็นจริงมันหน้าไหว้หลังหลอก มันเป็นแค่พิธีกรรมไง เราติเตียนเรื่องพิธีกรรมๆ มาตลอด

ถ้าใครเป็นจริงๆ ให้มันเป็นจริงมาจากใจของเขา ถ้าเป็นจริงจากใจของเขาเนะ ถ้าใครสำนึกได้ๆ ความสำนึกได้ นี่คือการขอขมาลาโทษ การให้อภัยต่อกัน เขตอภัยทานๆ มันเขตอภัยทานเพื่อเราไม่รุกรานกันไม่ทำลายกันเพื่อสิ่งมีชีวิต ให้มันเป็นจริงจากหัวใจ

ถ้ามันจะมาเป็นพิธีๆ แค่พิธี พิธี ต่อไปนี้ ดุสิต ทำบุญ งานศพเขามีบริษัทจัดงานให้ทุกอย่างมีจัดงานให้ งานบวชเมื่อก่อนนะ งานบวชเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ ในชุมชนนั้นจะมีมีคนละด้ามจะไปทำครัวร่วมกัน มันเป็นบุญกุศลทั้งหมดบ้านเลย มันเป็นการระลึกถึงกัน มันเป็นการผูกพันกันนะ

เดี๋ยวนี้โต๊ะจีน ไปนั่งแจะ เสร็จแล้วกลับ นี่ไง มันไปเรื่อย เพราะแค่พิธีๆ ใจ แต่ถ้าเป็นความผูกพันกันนะ ไปถึงแล้ว ไปถึงระลึกถึงกัน สารทุกข์สุกดิบ ใครเป็นอย่างไร ในชุมชนในหมู่บ้านนั้นเขารักกันเขาผูกพันกัน นี่มันสำคัญ สำคัญตรงนั้นใจ นี่ก็เหมือนกัน แค่พิธีก็แค่พิธีเท่านั้นนะ ฉะนั้น เวลาถ้าจะทำก็ทำให้มันจริงใจกับเรา คำว่า “จริงใจกับเรา” มันเป็นสมบัติของเราเนะ

เวลาทำบุญกุศล บุญมันคืออะไร บุญคือความสุขใจ ความสุขใจแล้วบุญมันอยู่ที่ไหน เวลาทำบุญแล้ว เป็นชาวพุทธทำบุญมาทั้งชีวิตเลย ทำไมชีวิตมันทุกข์ยากขนาดนี้ ทำไมบุญไม่ส่งผลเสริมเราเลย

กรรมเก่า กรรมใหม่ เวลากรรมเก่า กรรมเก่าคือจิตนิสัยความรู้สึกนึกคิดในหัวใจของเรา ใจความที่ปิดไว้ในใจนั้นนะ ใจความคือด้านในใจนั้นนะกรรมเก่า แต่ด้วยบุญกุศลได้เกิดมาเป็นมนุษย์ พอเกิดเป็นมนุษย์ขึ้นมาแล้ว เวลาเราเกิดเป็นมนุษย์ขึ้นมาเกิดมาพบพระพุทธศาสนา ถ้าพระพุทธศาสนา ทำบุญแล้วได้บุญมหาศาล ทำบุญ บุญยิ่งใหญ่

บุญยิ่งใหญ่ถ้าจิตมันเป็นธรรมๆ เพราะทำบุญ เราทำบุญไม่มีใครรู้เห็นเลย ไ้โฮ! มีความสุขมาก ปลื้มใจมาก กลับไปแล้วนะ โลกจะระเบิด โลกจะแตกเลย เรายังมีความสุข นี่มันยิ่งใหญ่อย่างนั้น มันยิ่งใหญ่ในหัวใจของเรานั้น บุญมันอยู่ที่นั่น

บุญไม่ได้อยู่ที่กิริยา อยู่ที่สังขมเชิดชูบูชา อยู่ที่กระแสดังคม กระแสดังคมมันเป็นกระแสดังคม ทำบุญนะ ถ้ายรูปหรือยัง ถ้ายรูปก่อน เซลฟี่ก่อนเลยนะ ยังใส่บาตรไม่ได้...โ้! เเวอร์รรม นี่ไง เราเอาบุญอะไรมา

บุญมันมาจากหัวใจ มาจากเราตั้งใจทำของเรา นี่มันเกิดประโยชน์กับเรา ถ้าหัวใจคนที่ยิ่งใหญ่ มันจะไม่มีการระหองระแหง มันจะไม่มีการขัดแย้งกันเลย แต่ที่มันขัดแย้งกัน ขัดแย้งกันก็กิเลสใครกิเลสมันไง กิเลสใครก็มูมมองไง เรามีมูมมองอย่างนั้นๆ

วัตถุ ปัจจัยเครื่องอาศัย คำว่า “ปัจจัยเครื่องอาศัย” สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ามันคือศีล สมาธิ ปัญญา มีสติขึ้นมา สติควบคุมหัวใจของเรา ที่มาวัดมาวามากันมาเพื่ออะไร มาเพื่อประพฤติปฏิบัติ มาเพื่อหาความจริง

ถ้ามีสติขึ้นมาซะ ไ้โฮ! ทางจงกรมอันนี้ใครทำให้นะ ไ้โฮ! แก้วมันตกผลึกเลย มันเหมือนพระอินทร์เลย ไ้โฮ! นี่ใครทำให้วะ ระลึกถึงบุญถึงคุณของเขา ใครสร้างทางจงกรมอันนี้ไว้ เราเดินจงกรมแล้วจิตมันสงบ ไ้โฮ! ระลึกถึงบุญถึงคุณเขา รุ่งขึ้นทางจงกรมสายนั้นนะ ไ้โฮ! วันนี้ทางจงกรมนี้ใช้ไม่ได้เลย มดก็มี ทุกอย่างมี ตีเขาไปหมด

ทางจงกรมก็เส้นเดิมนั้นแหละ เวลาจิตมันเป็นบุญกุศลขึ้นมามันระลึกถึงเขาซะ ไ้โฮ! ใครมาสร้างไว้ ระลึกถึงบุญคุณของเขา สร้างไว้ให้เราชวนชวาย ให้เรากระทำ แล้วจิตเราสงบ ระวังเข้ามา จิตเรามหัศจรรย์มาก ระลึกถึงบุญถึงคุณของเขา มีความสุขในใจของเรา ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นเช่นนี้เอง สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี ระลึกถึงบุญถึงคุณเขา วันไหนภาวนาไม่ลง ทางจงกรมทำใช้ไม่ได้เรื่องเลย ทำขวาง ตะวัน แดดมันส่องตา ทำใช้ไม่ได้

ใคร ใครไปตีไปตีเขา ก็หัวใจดวงนั้นนะ หัวใจดวงนั้นนะ ถ้าใจมันเป็นความจริง ใจมันเป็นความจริง

จงกรรมสิทธิ์ เป็นร่องเลย นี่เขาทำ เขาทำไม่ทำให้ใครเห็น ครูบาอาจารย์ที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ครูบาอาจารย์ที่มีสัตย์ ท่านจะมีความจริงในใจของท่าน

ไอ้ครูบาอาจารย์ขี้ไม้ ไอ้พูดเรื่อยเรื่อย เอาแต่พิธีกรรม เอาแต่บ่าบอคอคแตก เพื่ออะไร มวลชนไง ถ้ามีพิธีกรรมก็มีคนเข้ามา มีจุดขาย ถ้าไม่มีจุดขายแล้วขายอะไร พระพุทธศาสนา ขายอะไร

พระพุทธศาสนาขายถึงสัจจะขายถึงความจริง แล้วความจริงพิสูจน์ได้ พิสูจน์ได้จากความตั้งใจของเรา ถ้าเป็นจริง เป็นจริงขึ้นมาเดี๋ยวนี้ อริยสัจมีหนึ่งเดียว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์เป็นพระอรหันต์

หลวงปู่มั่นเวลาท่านสิ้นกิเลส องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาอนุโมทนา พระสมัยพุทธกาลมาอนุโมทนา มาอนุโมทนาทำไม

มาอนุโมทนาเลยว่าท่านจะสร้างธรรมทายาท ท่านเป็นผู้มีบารมี ท่านเป็นผู้ที่จะสามารถสั่งสอนคนได้ ท่านสามารถที่ทำศาสนาชัดเจนขึ้นมาได้ พระธรรม พระธรรมที่มันเลื่อนไป พระธรรมที่คนบอกมองไม่ถึง คนมองไม่เห็น คนมองข้ามไป มันค้นหาไม่ได้ มันหมดกาลหมดเวลา นี่ท่านเป็นคนมาฟื้นฟู แล้วมาฝึกหัดขึ้นมา เอาจริงเอาจังขึ้นมา ไม่เห็นแก่การอยู่การกิน ไม่เห็นแก่ปัจจัยเครื่องอาศัย ไม่เห็นแก่ใดๆ ทั้งสิ้น มีสิ่งใดท่านพยายามทำของท่าน เวลาคุ้มครองดูแล สัตถวิหារิก ผู้เป็นลูกศิษย์ลูกหาพาประพฤติปฏิบัติ พาเอาจริงเอาจัง ไม่พากันฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ไม่พากันว่า “ฉันจะเดินจงกรมแล้วนะ ฉันจะนั่งสมาธิแล้วนะ ฉันเป็นผู้มีศีลนะ” ไม่มี มีแต่อ่อน น้อมถ่อมตน ยิ่งอ่อนน้อมถ่อมตน คนยิ่งเคารพบูชา

นี่พูดถึงว่าถ้ามันจะเป็นมหาปวารณา เราจะบอกว่ามันต้องออกมาจากความจริงใจ ออกมาจากสติปัญญาที่รู้ถูกต้องผิด คนเราถ้าเป็นคนดีต้องรู้ผิดชอบชั่วดี ชั่วไม่ควรทำ เอาแต่คุณงามความดี

ฉะนั้น เวลาพระ พระนี้โดยกฎหมายเลย โดยวินัยเลย วันมหาปวารณาให้แทนวันลงอุโบสถได้ วันนี้พระจะมาปวารณากัน ปวารณากันคือให้สั่งสอนได้ ให้บอกได้ความผิดพลาดของเรา

พวกเชิงปวรรณาแล้วบอกได้ใหม่ จะให้คนชี้ความผิดได้ใหม่ ยังจะเหยียบเขาต่อไปใช่
ใหม่ แล้วปวรรณาเพื่ออะไร ปวรรณาต้องปวรรณาเพื่อความจริง ปวรรณาต้องความรู้สึกสำนึก
ผิดดี ความผิดพลาดของเราเนะ นี่ไง ความผิดพลาดของเรา

คนเราเนะ ถ้ามีสามัญสำนึกรู้จักผิดชอบชั่วดีได้ มันแก้ไขชีวิตได้เนะ คนเราหลงผิด ความ
ยึดมั่นถือมั่นทิฏฐิของตน วันใดมันรู้เนะ คอตกเลย กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา มันมีแค่ทำดีทำ
ชั่ว แล้วคนคนนั้นทำ แต่เพราะกิเลสมันปิดหูปิดตามันถึงยอมรับความจริงไม่ได้

ถ้ามันยอมรับความจริงได้ ให้คิด ให้คิด เพราะเวลากกรรมมันให้ผลเนะ คนเป็นมะเร็ง
โรงพยาบาลศิริราชเต็มเลย เวลาเป็นมะเร็ง ทุกคนก็เห็นว่าเป็นมะเร็งใช่ใหม่ ต้องทำคีโมใช่ใหม่
เวลากิเลสมันพอกพูนในหัวใจที่มันเห็นผิด ทิฏฐิที่มันเห็นผิดเคยเห็นใหม่ รู้จักมันใหม่ ก็ไม่รู้ไม่
เห็นไม่รู้จักไง ถึงได้อหังการกันอยู่เนะ วันใดรู้ว่ากิเลสมันทำร้ายเรา กิเลสมันข่มขี่เราเนะ วัน
นั้นเนะ นั้นเนะโครตมะเร็งเลย คอตกใหม่ แล้วเราไม่แก้ไขใช่ใหม่

เวลาคนเป็นมะเร็งเขาไปโรงพยาบาลเนะ เค็งเป็นโรคกิเลสในหัวใจ ไม่ทำอะไรเลยใช่ใหม่
แล้วก็ทำแค่พิธีกันอย่างนี้ใช่ใหม่ พิธีทำเสร็จแล้วเนะ สาธุ หลวงพ่อรับประกัน

ไม่มีใครรับประกันใครได้หรอก มันต้องเอาความจริงขึ้นมา เอามาจากความจริง เอามา
จากหัวใจของเรา มันจะเป็นประโยชน์กับเรา เพราะสิ่งนี้มันจะสะสมไปเป็นจิตเป็นนิสัย

เราเจอเยอะมากที่เวลาบอกว่าภาวนาไปแล้วจะเจอพระพุทธรูปเจ้า ไปเจออะไรแล้วมันจะ
เกิดการต่อต้านการต่างๆ นั่นละมันจะเกิดจากเหตุที่เราไปดูถูกดูหมิ่นรัตนตรัย เราไปดูถูกดู
แคลน เคยดูถูกดูแคลนพระอรียเจ้า นี่ไง เคยทำร้ายเขา เคยมองภาพผิด นั่นละกรรมทั้งนั้นเนะ
แล้วพอมันให้ผลขึ้นมาเนะ มันทำให้เราคิดร้ายๆ จะทำความดี มันจะทำให้เราเสียหาย จะทำ
ความชั่ว มันพาไปเลย นี่ไง ถึงพยามบอกมาให้สำนึกได้ อย่าให้สิ่งนี้มันเกาะหัวใจ ถึงให้ขอ
ขมาลาโทษ เอวัง